

GOMUNCS, 4. alkalom: Az utánpótlás

2 részre osztott alkalom: Utánpótlás kívülről és belülről

Végig jelenlevők: János, Sebcsaba, Angwen, Bálint, Hanna, Benedek,

Később érkezett: Mogyi, Rabyn

1. Definíció: mi az utánpótlás? Van szükség utánpótlásra?

Rotáció vs. Utánpótlás: mi számít annak?

Régiék vs. Újak (Angwen)

Csaba: természetes a lemorzsolódás

Angwen: feléljük az emberek energiáit- kizsákmányolunk

Csaba: a szervezői utánpótlás kevés, de az emberek visszajönnek

Hanna: tegyük láthatóvá, hogy szükség van rájuk, ha szükség van rájuk

Csaba nincs kedv az embereknek, nincs jelentkező

János: a fluktuáció és utánpótlás megkülönböztetendő. Hogy válhat valaki részévé a dolognak? Tudatos folyamattervezésre van szükség. becsatlakozás akkor lehet, mikor a kezdeti tömb kimerül, most határozottan érezhető egy garnitúra kifáradása. Motiváció kérdése és motiválás tudatosabban

Bálint: A LEP kapcsán a teljes MTT-s kapacitást használni kellett.

Angwen: jó a kifáradás, mert legyalulja a struktúrát, kell a frissülés. Túlbiztosítás, félünk attól, hogy valami rossz lesz

Hanna: van- e platform, ahol bevonhatunk embereket?

Csaba: a Tolkien Klub is ilyen, miért nem járunk rá?

(Rabyn és Mogyi megérkezett)

János: az MTT-nek a közösség a vonzereje, erre a platformra kell építeni, van egy belépési felület

Mogyi: A TK tök jó lehetőség, de jellemzően az is egy közösség az is, meg a KószaKommandó, kell egy konstans közeg, ami rendszeres, nem elég bevonzani, hanem meg is kell tartani,

Bálint: Ezek is inkább közösségmegtartóak, nem bevonóak.

Vita: A LEP Utótali lehetőség-e az újak megtartására? Nem Patyomkin-falu, ami csak a szép részt mutatja? Meg tudjuk mutatni, mibe akarjuk őket bevonni, vagy hamis képet nyújt?

A tagtoborzás nem összekeverendő az utánpótlás keresésével! Vértfrissítés mindig volt, nem ez a gond!

Bálint: Hogy csináljunk belőlük utánpótlást?

Angwen: ne féljünk attól, ha bénáznak, fogjuk be a száukat, ha próbálkoznak, és esetleg nem a legjobb az eredmény. Ne a bevált recepteket kérjük számon, oldjuk a minőségbiztosítást, mert így minden ugyanolyan, túlbiztosítunk mindent

Rabyn: örülés van, hogy újak az emberek, olyan emberek, akik eddig nem

János: Az MTT-ben erős az a szemlélet, hogy csak az MTT-s kompetenciát veszi figyelembe

Csaba: nem érti, miért jelenik meg a külső tapasztalat markánsabban, vannak, akik csak MTT-st, vannak, akik nem csak azt írják be, miért nem máshol releváns tapasztalatot - **kimeneti javaslat: a pályázat hangsúlyozza a nem MTT-s relevanciákat is (elfogadva)**

Rabyn: mert korábban nem számított a nem MTT-s tapasztalat

Angwen: Messziről jött ember azt mond, amit akar, nem lehet ez az oka? A máshol szerzett tapasztalat nem biztos, hogy megállja a helyét az MTT-s környezetben (ez "személyes tapasztalatom").

János: kezdünk kizárólagosságba átcsúszni a kompetenciák értékelése szempontjából

Mogyi: a gyerektábor közönsége miatt nem számít MTT-snek?

Rabyn: Bele kell növesztetni őket. Legyen rendezvény, ami integrálja ezeket az embereket!

Angwen: Van egy generációs szakadék, sokan félnek és zavarban vannak a tízévesektől, nem nyújt számukra élményt a velük való interakció

János: Nem mindenkire kirótt feladat ez, vannak, akik képesek és akarják, előre eldöntendő és meghatározandó, kik ezek az adott rendezvényen

Mogyi és Rabyn ötlete: **Táborban pl. Nyitónapon performanszban bemutatni az MTT-t, megismertetni a szervezőket és csoportokat**

Angwen: A korosztályok keveredésének, sokféleségnek is megvan a maga varázsa, a korosztálynál figyelembe kell venni az MTT-s életkort is

Mogyi és Csaba : Szolgáltatásba kezdünk átcsúszni

Vita (több hozzászóló)

Bevonás: a közös szívás a közösségteremtő erő

MTT-ben van egy passzív- agresszív bevonási mechanizmus: érezd a nyomást, hogy neked segíteni KELL

János: alultervezés, ne vegyünk természetesnek, hanem kérjük meg

Angwen nem ért egyet az alultervezettséggel, megalomán állatok vagyunk és imádunk mártírkodni, ha nem halunk bele, akkor nem is érezzük jónak a szervezést, mindig a kollektív belehalást terheljük rá az egyes szervezőnek

Csaba: amíg olyat csinálunk, amíg résztvevők is vagyunk, addig próbáljuk meg a határokat elmosni, és érezzük, hogy van, aki odamegy és élvezi, és közben csinál is valamit, legyen elmosódva a kaszt-határ

Bálint: A nagytábornál a felelős szervezői kör kapcsán általában nagy a túltervezés, de a helyszíni segítőknél pont ellenkezőleg: a helyszíni segítő a gyenge pont, ez a szint mindig alul van teljesítve, mert ez a legalacsonyabb presztízssű. Irányváltás kell, hogy a helyszíni segítés presztízss legyen!

János: Jobban hangsúlyozzuk, hol van az átjárhatóság, a mikéntet és a hogyant átláthatóvá tenni, alacsony feladat presztízssét emelni

Csaba: az alultervezés: célzott, mondván, hogy úgyis lesz rá ember, ha ez problémának számít, akkor **jelezzük a beszámolókból is, rendezvény beszámoló és pályázat elbírálásánál legyen ez is szempont!**

Mogyi: **kezdjük előre tervezni** legyen meghirdetve időben és ne utolsó pillanatban

A Középszintű utánpótlás könnyű, de a felső és alsó a legnehezebb

Szünet

Rabyn: bevonzani bevonzzuk őket, de meg is akarjuk tartani? Nyilvánosan nem kéne fikázni a rendszert az újak előtt

Csaba: nekünk kéne magunknak pozitívabban látni magunkat, hogy ne kifelé menjen a feszültség

Illúzióromboló, ha ennyi negatívumot mutatunk magunkról az újak előtt

Rabyn: mindent az újakra pakolunk rá

János: olyan problémák ezek, amik külső szemmel, számomra nem probléma, nekem x vagy y nem jelent konfliktust, mert nem ismerem, a személyes problémád rá d tartozik, nem az újakra

Csaba: személyes vagy az MTT felelősségét ne mossuk össze, mert ami emberi minőség, az nem az MTT felelőssége, a feszültség oldása egyéni felelősség. A kritikai hozzáállást önismereti szinten kell oldani

Mog: Ha az egyesület felelős akar lenni azért, hogy csökkenjen a feszültség, **akkor kell egy réteg, aki felvállalja ezt, hogy elfogultság nélkül viszi ezt a példát**

Rabyn: Fel tudjuk vállalni az elfogultság nélküliséget? Az MTT-ben van egy szőnyeg alá söprés, évek feszültsége robban ki, és nem is a valós problémákról van szó, hanem régi, felgyűlt sérelmekről

Csaba: a problémákat csak személyes találkozókra lehetne feloldani

János: a "mediátorságot" fel kell vállalni

Angwen: nem a feszítő lett több, hanem a minden más lett kevesebb, vérre menő veszekedések voltak mindig. Az egyéb tevékenység kevés, a Facebook pedig nagyon káros és alkalmatlan a kommunikációra, mert nem akarok mindenkinek a mindegyik oldalával megismerkedni, nem akarom bannolni, de mindennapi szinte irritáló. Mihez keressük az embereket? Kreatív dolgok hova lettek?

Új jelszó: csináljunk dolgokat! A feszültség eltűnik, ha nem a lelkünkön merengünk

János: utánpótláshoz ütemezés kell, hogy a programok ritmikusan legyenek. Nem csak a heti/havi rendszerességű programokról kell szólni, hanem az éve programterv ritmikusságát is hangsúlyozni kell

Rabyn: legyen rendszeresen kórus vagy valami, ami a „valahova tartozom és csinálom valamit” élményét megadja. De ha lenne, nem mennek el az emberek, igény lenne, de elmegy az emberek kedve

Csaba: Az elnökségnek nem feladata az ütemezés, hanem a koordinálás, az alulról jövő kezdeményezésnek kéne lennie, az ember kell, aki csinálja és részt vesz, legyen rá ember

Hanna: Az ilyen kezdeményezés akkor működik, ha az emberek eleve baráti társaság kezd el, mert akkor van egy közös platform

Mogyi: Nem felülről kell, ha valamire nem akarnak az emberek energiát áldozni, akkor nem lesz. Kemény mag indítsa alulról, de ez lehet tudatosabb is, akibe van igény és képesség az integrálásra, azt csináljuk tudatosan

Angwen: Ahhoz, hogy ez beinduljon, kell x ember, aki komolyan gondolja, és az összetartást ne a többiek adják. Van egy kártékony hatása a bezárulásnak. Ritmizálás jó, mert ha van egy rendszer, ami kialakult, akkor elműködik magától is

János: Nem nagyon tudunk időt szakítani rá, hogy csináljunk valamit. Az embereknek nincs energiája, hogy újabb barátokat szerezzen. A régi MTT-ek mondták, hogy már kialakult a baráti körük, az újakkal már nem tudnak és nem akarnak "barátkozni".

Rabyn: Visszatérőként fura, mert nem volt olyan, akivel barátságban lennénk, amikor beszélgetni kezdünk, odajönnek az emberek. Összezárunk, nem engedünk be valakit. Nem barátta kell fogadni mindenkit azonnal, csak lehetőséget adni, hogy bevonzzuk

Konkrét ötletek és javaslatok:

- A pályázatokban hangsúlyozzuk, hogy minden releváns tapasztalat számít, akkor is, ha nem MTT-s rendezvényen szerezte a pályázó!
- Fektessünk nagyobb hangsúlyt az MTT ismertetésére rendezvényeken: tegyük átláthatóvá, az adott rendezvényen, hogy ki min dolgozik, kik a szervezők, milyen területért felelősek, mikor és mivel lehet megkeresni őket és mi a teendő, ha valaki szervezni akar!
- Legyen szempont a rendezvények beszámolójának elbírálásakor, hogy a helyszíni segítők gördülékenyen végezték-e a dolgukat, elegendő volt-e, egyenlően oszlott-e meg a munka!
- A helyszíni segítők toborzása képezze az ütemterv részét, ne utolsó pillanatban mozgósítsunk, tegyük tervezhetővé!
- Kommunikáljuk előre a korcsoportok vegyességét, és mérjük fel, kik azok, akik szívesen foglalkoznak gyerekekkel, kiskamaszokkal stb., hogy az ő bevonásukra és szórakoztatásukra is legyenek emberek kéznél!
- Meg kell vizsgálni, milyen “eszközeink” vannak az alacsony presztízsű munkakörök jutalmazásához. És ezeket fokozottan alkalmazni is kell! Ne féljünk a “kérem” és a “köszönöm” gyakori kimondásától!

2015. február 28.